

http://plagiaskepsi.blogspot.com/2011/02/blog-post_02.html

ΕΝΑ ΑΔΕΣΠΟΤΟ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΧΟΛΕΙΟ: ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ-ΑΠΟΒΟΛΗ ΑΓΧΟΥΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

ΕΝΑ ΑΔΕΣΠΟΤΟ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΧΟΛΕΙΟ: ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ-ΑΠΟΒΟΛΗ ΑΓΧΟΥΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

Του Γεωργίου Ελ. Χατζιδάκη
Διευθυντή Fulfill Contacts και Guerilla Marketing
Συμβούλου Επικοινωνίας
gatzidakis@fulfill.gr
Jorge@guerilla.gr
GiorgosHatzidakis @ facebook
Γιώργος Χατζιδάκης @ linkedin
HatzidakisGiorg @ twitter

Η εικόνα είναι γνωστή σε όλους μας: **ταλαιπωρημένα ζώακια που κοιτάζουν με περίλυπο βλέμμα τους περαστικούς, ενώ μαμάδες-μπαμπάδες κυριολεκτικά σέρνουν μακριά τους τα, εμφανώς καλοζωισμένα, παιδιά τους με φράσεις του τύπου: «μη πλησιάζεις είναι βρώμικο», «θα κολλήσεις τίποτα», «μη θα σε δαγκώσει» κ.ο.κ.**

Το αποτέλεσμα το βλέπουμε επίσης καθημερινά τριγύρω μας: **φοβικοί ενήλικες, αποξενωμένοι από τη ζωή, κυριαρχούμενοι από άγχη, υποχόνδριοι, καταπιεσμένοι.** Αναπαράγουν το μοντέλο, είτε **διώκοντας** μετά μανίας τα ταλαίπωρα αδέσποτα που συναντούν είτε **«χαρίζοντας»** κουταβάκια (συχνά-πυκνά ακριβοαγορασμένες **«ράτσες»** του συρμού, εντελώς **ακατάλληλες** για τα ελληνικά δεδομένα) που θα εγκαταλειφθούν μόλις πάψουν να είναι **«χαριτωμένα»** ή απλά αλλάξουν οι συνθήκες.

Η χώρα μας; **Ουραγός** στον τομέα διαχείρισης των αδέσποτων με **θλιβερές πρωτιές κακομεταχείρισης** και υποχρεωτικά **«εξαγωγέας»** σκύλων σε κράτη όπου οι άνθρωποι κατανοούν την αξία τους. **Η δυσφήμιση που, άξια, «κερδίζουμε»** κάθε χρόνο στα **blogs και στα sites των ανά την υφήλιο φιλόζωνων; Priceless** όπως λέει και γνωστή διαφήμιση. Μια ματιά σε οποιαδήποτε σελίδα κοινωνικής δικτύωσης θα δείξει χιλιάδες αναφορές του τύπου **“boycott Crete, Athens, Salonica, Greece”**. Και δικαίως, αφού σε όλες αυτές τις περιοχές έχει συμβεί κάποια αισχρότητα σε βάρος των συμπαθών τετράποδων.

Από την άλλη πλευρά οι **φιλοζωϊκές οργανώσεις**, αλλά και οι φορείς των **ΟΤΑ**, **«πνίγονται»** από το δυσβάσταχτο βάρος του ογκούμενου αριθμού αδέσποτων που συγκεντρώνουν. Διαρκούσης της κρίσης, και με τα κονδύλια μειούμενα καθημερινά, θα οδηγηθούμε σύντομα σε **φρικιαστικές λύσεις «αμερικάνικου» τύπου (βλ. ευθανασία).**

Κι όμως υπάρχει λύση. Λύση λειτουργική, πρωτοποριακή, σύμφωνη με τη διεθνή παιδοψυχολογία και με το χαρακτήρα της εκπαίδευσης, που είναι τελικά η μοναδική μακροχρόνια. Όπως καταδήλωσα και από τον τίτλο, η λύση αυτή είναι η **ένταξη σε κάθε σχολείο (Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο) της Ελλάδας ενός αδέσποτου σκύλου ως μασκώτ, φιλοξενούμενου.**

Ξέρω ότι πολλοί θα εκπλαγούν από την ιδέα, αλλά αναλογιστείτε για λίγο τα τεράστια οφέλη για τα παιδιά:

Ανάπτυξη υπευθυνότητας: έχοντας την ευθύνη (που μπορεί να οριστεί εκ περιτροπής ανά τάξη/τμήμα) ενός ζωντανού πλάσματος, τα παιδιά θα αρχίσουν να μαθαίνουν από

νωρίς την έννοια της υπευθυνότητας. Αυτό μακροπρόθεσμα θα δημιουργήσει υγιέστερους ενήλικες, λιγότερο ευθυνόφοβους.

Εκπαίδευση: βιώνοντας τη «συγκατοίκηση» με ένα άλλο ζωντανό πλάσμα, τα παιδιά θα μάθουν από νωρίς να εκτιμούν τις ανάγκες του. Αν αυτό σημαίνει λιγότερους γονείς που αγοράζουν κουτάβια ως δώρο, καλύτερα για όλους. Το πιθανότερο όμως είναι να οδηγήσει σε μακροχρόνιες σχέσεις.

Καλύτερη ψυχολογία - πνευματική υγεία - αποβολή άγχους: η επαφή με ένα κατοικίδιο, η ίδια η πράξη του να το χαϊδεύει κανείς, λειτουργεί ιδιαίτερα αγχολυτικά, όπως έχουν καταδείξει πολυετείς μελέτες. Τα παιδιά που βρίσκονται κάτω από αυξημένη πίεση πλέον θα έχουν έτσι τη δυνατότητα να βρίσκουν ένα καταφύγιο.

Καταπολέμηση φοβιών: πέρα από την προφανή φοβία των ζώων, η «συγκατοίκηση» για αρκετά χρόνια με ένα ζώο που γερνάει (και πιθανώς πεθαίνει) βοηθά θεαματικά να αποδεχτεί κανείς ως κομμάτι της ζωής την **ενηλικίωση, τη γήρανση και τελικά το θάνατο**. Νευρώσεις που έχει δημιουργήσει η «αμερικάνικη» θεοποίηση της αιώνιας νεότητας και η απομάκρυνση-εγκλεισμός των γερόντων θα καταπολεμηθούν εν μέρει χάρη σε αυτή την πρωτοβουλία.

Υγεία: τα παιδιά που βρίσκονται κοντά σε ζώα, αναπτύσσουν πολύ **λιγότερες αλλεργίες**, όπως επίσης έχουν δείξει ιατρικές μελέτες. Επίσης εξοικειώνονται ταχύτερα με έννοιες όπως η **σωστή διατροφή**, αφού μαθαίνουν να μετρούν δοσολογίες φαγητού κ.ο.κ.

Προφανώς υπάρχουν πολλαπλά οφέλη και για το κοινωνικό σύνολο. Κάποια από αυτά περιλαμβάνουν:

- Ελάφρυνση των υποδομών:** οι προαναφερθείσες φιλοζωϊκές και οι φορείς των ΟΤΑ θα ελαφρυνθούν σημαντικά με τη μετακίνηση κάποιων χιλιάδων ζώων στα σχολεία. Προφανώς το μακροχρόνιο όφελος θα είναι ακόμη σημαντικότερο.
- Αντιστροφή του ανθελληνικού πνεύματος που έχει αναπτυχθεί στους φιλόζωους κύκλους διεθνώς:** με τον πρωτοπόρο χαρακτήρα αυτής της ενέργειας, θα ανακτήσουμε χαμένο έδαφος στο μυαλό μιας σημαντικής ομάδας ανθρώπων παγκοσμίως, οι οποίοι τώρα μας κατακρίνουν.
- Μείωση των φαινομένων βίας ενάντια στα ζώα, μείωση των αλλεργιών, της παχυσαρκίας κ.ο.κ.:** όλα τα προαναφερθέντα επιβαρύνουν είτε τα σώματα ασφαλείας της χώρας (καταγγελίες, μηνύσεις κ.ο.κ.) είτε τους μηχανισμούς υγείας. Η παραμικρή μείωσή τους μπορεί να οδηγήσει σε **οφέλη εκατομμυρίων ευρώ** για τους αντίστοιχους προϋπολογισμούς.
- Καταπολέμηση του φαινομένου του «σπισισμού»:** δυστυχώς η διαστροφή της ψυχολογίας του παγκόσμιου (και προφανώς του ελληνικού) πληθυσμού από τις σπισιστικές θρησκείες (Ιουδαϊσμός - Χριστιανισμός - Μωαμεθανισμός) είναι καταλυτική. **Θεωρώντας ότι έχουμε «άνωθεν» την άδεια, βιάζουμε ανενδοίαστα το περιβάλλον και τους υπόλοιπους συγκατοίκους μας στον Πλανήτη, χρησιμοποιώντας ότι θέλουμε και πετώντας τα υπόλοιπα.** Η συμβίωση με τουλάχιστον ένα άλλο ζωντανό πλάσμα ίσως καταπολεμήσει μερικώς αυτή τη λανθάνουσα ψυχολογία.

Επειδή πολλοί θα αμφισβητήσουν τη βιωσιμότητα του εν λόγω εγχειρήματος, καταθέτω μερικές ιδέες για το πώς θα μπορούσε να οργανωθεί:

- Ανάλογα με τον αριθμό μελών τους, τη γεωγραφική περιοχή στην οποία δραστηριοποιούνται και τις δυνατότητές τους, και το πού έχουν τα παιδιά τους τα ίδια τα μέλη, οι φιλοζωϊκές «χρεώνονται» με έναν αριθμό σχολείων ανά περιοχή.
- Κατόπιν συναντούνται με τα προεδρεία των Γονέων και Κηδεμόνων και των Μαθητών κάθε σχολείου, καθώς και με το Διευθυντή, ώστε να επιλεγεί το αδέσποτο που θα αναλάβουν.
- Διαμορφώνεται χώρος στο προαύλιο για το υιοθετημένο πλέον και χωρίζεται, ώστε να μπορεί να απομονωθεί.
- Σε ειδική μικροτελετή, γίνεται η επίσημη υιοθεσία, ενώ υπογράφεται συμφωνητικό υιοθεσίας από το σχολείο.
- Οι φιλοζωϊκές αναλαμβάνουν την εκπαίδευση των παιδιών γύρω από τις ανάγκες του υιοθετημένου τους συντρόφου, ενώ επισκέπτονται σε τακτά διαστήματα τα σχολεία, ώστε να επιβλέπουν τη σωστή τήρηση βασικών κανόνων. Αυτοί περιλαμβάνουν: Τακτική βόλτα, συλλογή (με γάντια και σακούλα) κοπράνων, σωστή διατροφή, παιχνίδι με τα παιδιά στα διαλείμματα.
- Ο κτηνιατρικός έλεγχος παραμένει στις φιλοζωϊκές και τους (συνήθως εθελοντές) κτηνιάτρους τους.
- Κάποιος εθελοντής από το προσωπικό του σχολείου ορίζεται ως «champion» του προγράμματος και αποτελεί το σημείο επαφής με τις φιλοζωϊκές.
- Για ευνόητους λόγους, υιοθετούνται μόνο ενήλικα ζώα, χωρίς ιστορικό επιθετικότητας ή φοβιών.
- Τη διατροφή των ζώων μπορεί να αναλάβει μεγάλη εταιρεία παραγωγής-εμπορίας ζωοτροφών είτε εντελώς χορηγικά είτε μερικώς (π.χ. με μια έκπτωση στη χονδρική της τάξης του 30-50%). Είμαστε σε θέση να διαπραγματευτούμε μια παρόμοια συμφωνία, που θα έχει για το χορηγό το όφελος της δωρεάν διαφήμισής του στο σχολείο (σήμανση στο σπιτάκι του σκύλου κ.ο.κ.) αλλά και τη γενικότερη εικόνα που μπορεί να δημιουργήσει.
- Για την τόνωση του ενδιαφέροντος των μαθητών, θα διενεργούνται ετήσιοι διαγωνισμοί είτε των ίδιων των ζώων (π.χ. καλλιστεία, διαγωνισμοί ανταπόκρισης, agility) είτε των μαθητών με θέμα τα υιοθετημένα τους (π.χ. ζωγραφικής, έκθεσης).
- Τέλος, οικογένειες που το επιθυμούν και πληρούν τις προϋποθέσεις, θα μπορούν να υιοθετήσουν στο σπίτι τους κάποιο από τα εν λόγω σκυλάκια, αδειάζοντας θέσεις

Είναι σίγουρο ότι η απλή ανάγνωση των ανωτέρω, αδιάσειστων, επιχειρημάτων θα έχει πείσει και τους διστακτικότερους ότι η υιοθέτηση της παραπάνω ιδέας θα λύσει αποτελεσματικά και μακροπρόθεσμα πολλά προβλήματα, όχι μόνο των αδέσποτων, αλλά της κοινωνίας μας πρωτίστως.

Αν ο αφορισμός: «μέτρο του πολιτισμού μιας κοινωνίας είναι η συμπεριφορά της προς τα ζώα» ισχύει, τότε η ελληνική κοινωνία των αρχών του 21^{ου} αιώνα βρίσκεται κάπου κοντά στη βαρβαρότητα. Καιρός να σκεφτούμε πρωτότυπα (κάτι για το οποίο υποτίθεται φημιζόμαστε ως φυλή) και να δράσουμε ανάλογα!

Υ.Γ.: Ζητώ προκαταβολικά συγγνώμη από τους φίλους γατόφιλους, αλλά όντας ο ίδιος αλλεργικός στις γάτες και έχοντας 3 σκυλιά δεν έχω μοιραστεί ποτέ χώρο με γάτα. Επίσης δεν γνωρίζω κατά πόσο τα προαναφερθέντα οφέλη ισχύουν για τις γάτες (κάποια σίγουρα ισχύουν, αλλά έχει γίνει πολύ φασαρία για το τοξόπλασμα - που αγνώω) και επίσης αν δύναται μια γάτα να στεγαστεί σε σχολείο, δεδομένου του «ανεξάρτητου» χαρακτήρα των εν λόγω συμπαθών τετράποδων. Είμαι ανυπόμονος να μάθω τι ισχύει και να προσθέσω λήμματα.